369R2497

17.12.69 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων Ἀριθ. N 316/15

# ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2497/69 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

## τῆς 12ης Δεκεμβρίου 1969

## περί τῶν προσαυξήσεων καί ἀπομειώσεων πού ἐφαρμόζονται στίς τιμές τῶν τεύτλων

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος,

τόν κανονισμό ἀριθ. 1009/67/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 18ης Δεκεμβρίου 1967 περί κοινῆς ὀργανώσεως τῶν ἀγορῶν στόν τομέα τῆς ζάχαρης([1]), ὅπως τροποποιήθηκε τελικά ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 2485([2]), καί ἰδίως τό ἄρθρο 5 παράγραφος 3,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι τό ἄρθρο 5 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 1009/67/ΕΟΚ προβλέπει ὅτι οἱ ζαχαροβιομήχανοι, κατά τήν ἀγορά τῶν ζαχαροτεύτλων πού προορίζονται νά μεταποιηθοῦν σέ ζάχαρη, στό πλαίσιο τῆς μεγίστης ποσοστώσεως, καί εἶναι κατάλληλα γιά τή μεταποίηση σέ ζάχαρη, ἔχουν τήν ὑποχρέωση νά πληρώσουν τουλάχιστον μία ἐλάχιστη τιμή, προσαρμοζόμενη μέ τήν ἐφαρμογή προσαυξήσεων ἤ ἀπομειώσεων πού ἀντιστοιχοῦν στίς διαφορές ποιότητος σέ σχέση μέ τόν ἀντιπροσωπευτικό ποιοτικό τύπο·

ὅτι ἡ ποιότητα καί, κατά συνέπεια, ἡ ἀξία τῶν ζαχαροτεύτλων εἶναι κυρίως συνάρτηση τῆς περιεκτικότητός τους σέ ζάχαρη·

ὅτι, γιά τόν καθορισμό τῆς ἀξίας τῶν τεύτλων πού ἡ ποιότητά τους διαφέρει ἀπό τόν ἀντιπροσωπευτικό τύπο, τό καταλληλότερο μέσο εἶναι ὁ καθορισμός μιᾶς κλίμακος προσαυξήσεων καί ἀπομειώσεων ἐκφραζομένων σέ ποσοστό τῆς ἐλάχιστης τιμῆς·

ὅτι εἶναι ἐνδεδειγμένο, ἔχοντας ὑπόψη τήν πείρα πού ἀπέκτησαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι κατά τή διάρκεια μιᾶς πολύ μακρᾶς περιόδου, νά ἀφεθεῖ σέ αὐτούς ἡ δυνατότητα προβλέψεως στά συμφωνητικά ἤ τίς διεπαγγελματικές συμφωνίες ἑνός ὁρισμοῦ τῶν τεύτλων πού εἶναι κατάλληλα γιά νά μεταποιηθοῦν σέ ζάχαρη· ὅτι δύναται νά καθορισθεῖ ἕνας κοινοτικός πίνακας γιά τά τεῦτλα πού θεωροῦνται σέ ὅλη τήν Κοινότητα κατάλληλα γιά νά μεταποιηθοῦν σέ ζάχαρη· ὅτι ἐνδείκνυται ὁ προσδιορισμός συμπληρωματικῶν ἀπομειώσεων στήν περίπτωση πού ἕνας τέτοιος προσδιορισμός ἀναφέρεται σέ μιά περιεκτικότητα ζάχαρης κατώτερη ἀπό τή μικρότερη περιεκτικότητα ζάχαρης πού ἀναφέρεται στόν κοινοτικό πίνακα· ὅτι εἶναι ἀπαραίτητο νά προβλεφθεῖ ἡ δυνατότητα νά θεσπίσουν τά Κράτη Μέλη τόν προσδιορισμό αὐτό, ἄν τά συμβαλλόμενα μέρη δέν συμφωνοῦν σέ αὐτό·

ὅτι, ἐξαιτίας ἰδίως τῶν κλιματικῶν συνθηκῶν, ἡ βιομηχανική ἀξία τῶν τεύτλων πού παράγονται στήν Ἰταλία ἀποκλίνει αἰσθητά ἀπό ἐκείνη τῶν τεύτλων πού παράγονται στό βορρά τῆς Κοινότητος· ὅτι ἡ εἰδική αὐτή κατάσταση ὁδήγησε πολύ πρίν τεθεῖ σέ ἐφαρμογή ἡ κοινή ὀργάνωση τῶν ἀγορῶν τῆς ζάχαρης, στήν θέσπιση σ' αὐτό τό Κράτος Μέλος, ἑνός εἰδικοῦ τρόπου πληρωμῆς τῶν τεύτλων· ὅτι ὁ τρόπος αὐτός πληρωμῆς διατηρήθηκε κατά τίς ζαχαρικές περιόδους 1968/1969 καί 1969/1970· ὅτι ἐν τούτοις, ἀπό τή ζαχαρική περίοδο 1970/1971, τό κοινοτικό σύστημα πληρωμῆς τῶν τεύτλων πρέπει νά ἐφαρμοσθεῖ ἐξ ἴσου στήν Ἰταλία· ὅτι εἶναι ἐν τούτοις δικαιολογημένο νά ληφθεῖ ὑπόψη στό κοινοτικό αὐτό σύστημα ἡ ἤδη ἀναφερθεῖσα διαφορά βιομηχανικῆς ἀξίας τῶν τεύτλων·

ὅτι τά μέτρα πού προβλέπονται στόν παρόντα κανονισμό εἶναι σύμφωνα μέ τή γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς Διαχειρίσεως τῆς Ζάχαρης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

*Ἄρθρο 1*

1. Ἡ ἐλάχιστη τιμή πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 5 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 1009/67/ΕΟΚ, ἀνά 1/10 τοῖς ἑκατό περιεκτικότητος σέ ζαχαρόζη:

α) προσαυξάνεται τουλάχιστον κατά:

— 0,9%, γιά τίς περιεκτικότητες πού εἶναι ἀνώτερες τοῦ 16,0% καί κατώτερες ἤ ἴσες τοῦ 18,0%,

— 0,7% γιά τίς περιεκτικότητες πού εἶναι ἀνώτερες τοῦ 18% καί κατώτερες ἤ ἴσες τοῦ 19,0%,

— 0,5% γιά τίς περιεκτικότητες πού εἶναι ἀνώτερες τοῦ 19,0% καί κατώτερες ἤ ἴσες τοῦ 20,0%·

β) ἀπομειοῦται τό μέγιστο κατά:

— 0,9% γιά τίς περιεκτικότητες πού εἶναι κατώτερες τοῦ 16,0% καί ἀνώτερες ἤ ἴσες τοῦ 15,5%,

([1]) ΕΕ ἀριθ. 308 τῆς 18.12.1967, σ. 1.
([2]) ΕΕ ἀριθ. N 314 τῆς 15.12.1969, σ. 6.

— 1,0% γιά τίς περιεκτικότητες πού εἶναι κατώτερες τοῦ 15,5% καί ἀνώτερες ἤ ἴσες τοῦ 14,5%.

Γιά τά τεῦτλα μέ περιεκτικότητα σέ ζαχαρόζη ἀνώτερες τοῦ 20,0%, ἐφαρμόζεται τουλάχιστον, ἡ ἐλάχιστη τιμή, προσαρμοσμένη στό 20,0%.

2. Ἐν τούτοις, γιά τήν ἐφαρμογή τους στήν Ἰταλία, τά ποσοστά προσαυξήσεως ἤ ἀπομειώσεως, πού ἐμφαίνονται στήν παράγραφο 1 περιπτώσεις α) καί β), πολλαπλασιάζονται μέ τόν συντελεστή 0,75.

*Ἄρθρο 2*

1. Τά συμφωνητικά καί οἱ διεπαγγελματικές συμφωνίες κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 1009/67/ΕΟΚ δύνανται νά προβλέπουν προσαυξήσεις ἀνώτερες καί ἀπομειώσεις κατώτερες ἐκείνων πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1. Τά συμφωνητικά καί οἱ διεπαγγελματικές αὐτές συμφωνίες δύνανται νά προβλέπουν συμπληρωματικές προσαυξήσεις γιά περιεκτικότητες σέ ζαχαρόζη πού ὑπερβαίνουν τό 20,0% καί συμπληρωματικές ἀπομειώσεις γιά περιεκτικότητες σέ ζαχαρόζη κατώτερες τοῦ 14,5%.

2. Τά συμφωνητικά καί οἱ συμφωνίες πού ἐμφαίνονται στήν παράγραφο 1 δύνανται νά προβλέπουν, γιά τά τεῦτλα πού ἔχουν περιεκτικότητα σέ ζαχαρόζη κατώτερη τοῦ 14,5%, ἕναν ὁρισμό τῶν τεύτλων πού εἶναι κατάλληλα γιά μεταποίηση σέ ζάχαρη, ἄν στά συμφωνητικά καί τίς συμφωνίες αὐτές καθορίζονται συμπληρωματικές ἀπομειώσεις γιά περιεκτικότητες σέ ζαχαρόζη κατώτερες τοῦ 14,5%, καί ἀνώτερες ἤ ἴσες τῆς ἐλάχιστης περιεκτικότητος σέ ζαχαρόζη πού προβλέπεται στόν ὁρισμό αὐτό.

3. Ἄν οἱ συμβάσεις ἤ οἱ συμφωνίες δέν προβλέπουν τόν ὁρισμό πού ἐμφαίνεται στήν παράγραφο 2, τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος Μέλος δύναται νά καθορίσει τόν ὁρισμό αὐτό. Στήν περίπτωση αὐτή, καθορίζει ταυτόχρονα τίς συμπληρωματικές ἀπομειώσεις πού ἐμφαίνονται στήν ἐν λόγω παράγραφο.

*Ἄρθρο 3*

Ὁ παρών κανονισμός ἐφαρμόζεται ἀπό τή ζαχαρική περίοδο 1970/1971.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος Μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 12 Δεκεμβρίου 1969.

*Γιά τήν Ἐπιτροπή*

*Ὁ Πρόεδρος*

Jean REY